Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►B

PADOMES REGULA (EK) Nr. 664/2009

(2009. gada 7. jūlijs),

ar ko izveido procedūru sarunu risināšanai un divpusēju nolīgumu noslēgšanai starp dalībvalstīm un trešām valstīm par jurisdikciju, spriedumu un lēmumu atzīšanu un izpildi laulības lietās, lietās par vecāku atbildību un uzturēšanas saistību lietās, un tiesību aktiem, kas piemērojami uzturēšanas saistību lietās

(OV L 200, 31.7.2009., 46. lpp.)

Labota ar:

►C1 Kļūdu labojums, OV L 241, 17.9.2011., 35. lpp. (664/2009)

▼B

PADOMES REGULA (EK) Nr. 664/2009

(2009. gada 7. jūlijs),

ar ko izveido procedūru sarunu risināšanai un divpusēju nolīgumu noslēgšanai starp dalībvalstīm un trešām valstīm par jurisdikciju, spriedumu un lēmumu atzīšanu un izpildi laulības lietās, lietās par vecāku atbildību un uzturēšanas saistību lietās, un tiesību aktiem, kas piemērojami uzturēšanas saistību lietās

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 61. panta c) punktu, 65. pantu, 67. panta 2. punktu un 67. panta 5. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([1]),

tā kā:

(1) Līguma trešās daļas IV sadaļā paredzēts juridiskais pamats Kopienas tiesību aktu pieņemšanai tiesu iestāžu sadarbības jomā civillietās.

(2) Tiesu iestāžu sadarbību civillietās starp dalībvalstīm un trešām valstīm tradicionāli ir reglamentējuši nolīgumi starp dalībvalstīm un trešām valstīm. Šādi nolīgumi, kuru ir ļoti daudz, bieži parāda īpašas saiknes starp dalībvalsti un trešo valsti, un to mērķis ir nodrošināt atbilstīgu tiesisko regulējumu, lai ņemtu vērā iesaistīto pušu īpašās vajadzības.

(3) Līguma 307. pantā paredzēta prasība dalībvalstīm veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai novērstu nesaderību starp Kopienas *acquis* un starptautiskiem nolīgumiem, kas noslēgti starp dalībvalstīm un trešām valstīm. Tas var būt saistīts ar vajadzību atkārtoti risināt sarunas par šādiem nolīgumiem.

(4) Lai nodrošinātu piemērotu tiesisko regulējumu, kas atbilstu konkrētās dalībvalsts īpašajām vajadzībām attiecībās ar kādu trešo valsti, var arī rasties nepārprotama vajadzība slēgt jaunus nolīgumus ar trešām valstīm saistībā ar civiltiesību jomām, uz kurām attiecas Līguma trešās daļas IV sadaļa.

(5) Eiropas Kopienu Tiesa 2006. gada 7. februāra Atzinumā 1/03 saistībā ar jaunās Lugāno konvencijas noslēgšanu apstiprināja, ka Kopiena ir ieguvusi ekskluzīvu kompetenci slēgt tādu starptautisku nolīgumu kā, piemēram, Lugāno konvencija, ar trešām valstīm par jautājumiem, kas ietekmē noteikumus Padomes Regulā (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās ([2]) (“Brisele I”).

([1]) 2009. gada 7. maija Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).
([2]) OV L 12, 16.1.2001., 1. lpp.

▼B

(6) Saskaņā ar Līguma 300. pantu Kopiena slēdz nolīgumus starp Kopienu un trešām valstīm jautājumos, uz kuriem attiecas Kopienas ekskluzīvā kompetence.

(7) Līguma 10. pantā noteikts, ka dalībvalstis atvieglina Kopienas uzdevumu veikšanu un atturas no visiem pasākumiem, kas var traucēt sasniegt minētā līguma mērķus. Šis lojālas sadarbības pienākums ir vispārēji piemērojams un nav atkarīgs no Kopienas ekskluzīvās kompetences.

(8) Attiecībā uz nolīgumiem ar trešām valstīm par specifiskiem civiltiesību jautājumiem, uz kuriem attiecas Kopienas ekskluzīvā kompetence, būtu jāizveido saskaņota un pārredzama procedūra, ar kuru dalībvalstij atļauj grozīt spēkā esošu nolīgumu vai risināt sarunas un noslēgt jaunu nolīgumu, jo īpaši, ja Kopiena nav norādījusi nodomu īstenot savu ārējo kompetenci, lai noslēgtu nolīgumu, pamatojoties uz jau pastāvošu sarunu pilnvarojumu vai uz turpmāk paredzētu pilnvarojumu. Šai procedūrai nebūtu jāskar Kopienas ekskluzīvā kompetence un Līguma 300. un 307. pants. Tā būtu jāuzskata par izņēmuma pasākumu, un tai vajadzētu būt ierobežotai darbības jomas un laika ziņā.

(9) Šī regula nebūtu jāpiemēro, ja Kopiena ar attiecīgo trešo valsti jau ir noslēgusi nolīgumu par to pašu jautājumu. Uzskatīt, ka divi nolīgumi ir par vienu un to pašu jautājumu, vajadzētu tikai tad un tikai tādā mērā, ja un ciktāl tie reglamentē būtībā tos pašus konkrētos tiesību jautājumus. Noteikumi, kuros vienkārši minēts vispārējs nodoms sadarboties šādos jautājumos, nebūtu jāuzskata par tādiem, kas attiecas uz to pašu jautājumu.

(10) Šai regulai būtu jāattiecas arī uz dažiem reģionālajiem nolīgumiem, kas minēti spēkā esošos Kopienas tiesību aktos.

(11) Lai nodrošinātu, ka nolīgums, kuru paredzējusi noslēgt dalībvalsts, nepadara neefektīvus Kopienas tiesību aktus un netraucē ar šiem tiesību aktiem izveidotās sistēmas pienācīgu darbību vai nekaitē Kopienas pieņemtajai ārējo attiecību politikai, attiecīgajai dalībvalstij būtu jāpaziņo Komisijai par saviem nodomiem, lai saņemtu atļauju sākt vai turpināt oficiālas sarunas par nolīgumu, kā arī lai noslēgtu nolīgumu. Šāds paziņojums būtu jāsniedz, nosūtot vēstuli vai izmantojot elektroniskos saziņas līdzekļus. Tam būtu jāsatur visa būtiskā informācija un dokumenti, kas ļauj Komisijai novērtēt sarunu iznākuma paredzamo ietekmi uz Kopienas tiesību aktiem.

(12) Būtu jānovērtē, vai Kopiena ir pietiekami ieinteresēta noslēgt divpusēju nolīgumu starp Kopienu un attiecīgo trešo valsti vai attiecīgā gadījumā – lai ar Kopienas nolīgumu aizstātu spēkā esošu divpusēju nolīgumu starp dalībvalsti un trešo valsti. Šādā nolūkā visas dalībvalstis vajadzētu informēt par ikvienu paziņojumu, kuru Komisija saņēmusi saistībā ar kādas dalībvalsts

▼B

paredzēto nolīgumu, lai ļautu pārējām dalībvalstīm izrādīt interesi pievienoties paziņojumu sniegušās dalībvalsts iniciatīvai. Ja pēc šīs informācijas apmaiņas ir parādījusies pietiekama Kopienas ieinteresētība, Komisijai būtu jāapsver iespēja ierosināt sarunu pilnvarojumu, lai noslēgtu nolīgumu starp Kopienu un attiecīgo trešo valsti.

(13) Ja Komisija lūdz kādai dalībvalstij sniegt papildu informāciju saistībā ar novērtējumu par to, vai minētajai dalībvalstij būtu jāatļauj sākt sarunas ar trešo valsti, šāds lūgums nedrīkst ietekmēt termiņus, kuros Komisijai jāsniedz pamatots lēmums par dalībvalsts pieteikumu.

(14) Atļaujot sākt oficiālas sarunas, Komisijai vajadzības gadījumā vajadzētu spēt ierosināt sarunu pamatnostādnes vai pieprasīt, lai paredzētajā nolīgumā tiktu iekļauti konkrēti noteikumi. Komisijai būtu pastāvīgi jāsaņem izsmeļoša informācija dažādajās sarunu stadijās par jautājumiem, kas ir šīs regulas darbības jomā, un saistībā ar šiem jautājumiem tai būtu jāatļauj piedalīties sarunās kā novērotājai.

(15) Paziņojot Komisijai par nodomu sākt sarunas ar trešo valsti, dalībvalstīm būtu jāinformē Komisija tikai par tiem sarunu elementiem, kas ir svarīgi, lai Komisija varētu veikt novērtējumu. Komisijas atļaujai un iespējamo sarunu pamatnostādnēm vai attiecīgi Komisijas atteikumam vajadzētu būt saistītam tikai ar jautājumiem, kas ir šīs regulas darbības jomā.

(16) Visas dalībvalstis būtu jāinformē par Komisijai nosūtītu paziņojumu saistībā ar paredzētu vai jau apspriestu nolīgumu, kā arī par pamatotu Komisijas lēmumu saskaņā ar šo regulu. Tomēr šādai informācijai vajadzētu pilnībā atbilst iespējamām konfidencialitātes prasībām.

(17) Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai būtu jānodrošina, ka ar jebkuru informāciju, kas noteikta kā konfidenciāla, rīkojas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem ([1]).

(18) Ja Komisija, pamatojoties uz veiktajiem novērtējumiem, paredz neatļaut oficiālu sarunu sākšanu vai apspriestā nolīguma noslēgšanu, tai pirms pamatota lēmuma sagatavošanas būtu jāsniedz attiecīgajai dalībvalstij atzinums. Ja iepriekšminētais attiecas uz apspriestā nolīguma noslēgšanu, atzinums būtu jānosūta arī Eiropas Parlamentam un Padomei.

(19) Lai nodrošinātu, ka apspriestais nolīgums nerada šķēršļus Kopienas ārējās politikas īstenošanai tiesu iestāžu sadarbības jomā civillietās un komerclietās, nolīgumā būtu jāparedz vai nu tā daļēja, vai pilnīga denonsēšana gadījumā, ja vēlāk par to pašu

([1]) OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

▼B

jautājumu tiek noslēgts cits nolīgums starp Kopienu vai Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un to pašu trešo valsti, no otras puses, vai arī jāparedz, ka attiecīgos nolīguma noteikumus tieši aizstāj šāda vēlāk noslēgta nolīguma noteikumi.

(20) Būtu jāparedz pārejas pasākumi, kas attiecas uz situācijām, kad šīs regulas spēkā stāšanās brīdī dalībvalsts ir jau sākusi risināt vai arī ir jau pabeigusi sarunas ar trešo valsti, bet vēl nav izteikusi piekrišanu uzņemties nolīguma saistības.

(21) Lai nodrošinātu, ka ir gūta pietiekama pieredze, piemērojot šo regulu, Komisijai savu ziņojumu par šo piemērošanu vajadzētu iesniegt ne ātrāk kā pēc astoņiem gadiem no šīs regulas pieņemšanas dienas. Šajā ziņojumā, īstenojot savas prerogatīvas, Komisijai būtu jāapstiprina šīs regulas pagaidu raksturs vai jāpārbauda, vai šo regulu vajadzētu aizstāt ar jaunu regulu, kura attiecas uz to pašu jautājumu vai kurā iekļauti arī citi jautājumi, kas ir Kopienas ekskluzīvajā kompetencē un ko reglamentē citi Kopienas instrumenti.

(22) Ja Komisijas iesniegtajā ziņojumā tiek apstiprināts šīs regulas pagaidu raksturs, pēc ziņojuma iesniegšanas dalībvalstīm joprojām vajadzētu spēt informēt Komisiju par jau notiekošām vai izziņotām sarunām, lai saņemtu atļauju sākt oficiālas sarunas.

(23) Saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi tās mērķa sasniegšanai.

(24) Saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Apvienotā Karaliste un Īrija ir paziņojušas, ka tās vēlas piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā.

(25) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Dānijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Ar šo regulu izveido procedūru, lai atļautu dalībvalstij grozīt spēkā esošu nolīgumu vai risināt sarunas un noslēgt jaunu nolīgumu ar trešo valsti saskaņā ar šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem.

Šī procedūra neskar Kopienas un dalībvalstu attiecīgās kompetences.

2. Šo regulu piemēro nolīgumiem par jautājumiem, kas pilnīgi vai daļēji ir Padomes Regulas (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un

▼B

lietās par vecāku atbildību ([1]) un Padomes Regulas (EK) Nr. 4/2009 (2008. gada 18. decembris) par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās ([2]) darbības jomā, ciktāl šie jautājumi ir ekskluzīvā Kopienas kompetencē.

3. Šo regulu nepiemēro, ja Kopiena jau ir noslēgusi nolīgumu ar attiecīgo trešo valsti par to pašu jautājumu.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā termins "nolīgums" nozīmē:

a) divpusēju nolīgumu starp dalībvalsti un trešo valsti;

b) reģionālus nolīgumus, kas minēti Regulas (EK) Nr. 2201/2003 59. panta 2. punkta a) apakšpunktā, neskarot minētās regulas 59. panta 2. punkta c) apakšpunktu un 59. panta 3. punktu, un Regulas (EK) Nr. 4/2009 69. panta 3. punktā.

2. Saistībā ar 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem reģionālajiem nolīgumiem šajā regulā jebkuru atsauci uz dalībvalsti vai trešo valsti saprot kā atsauci uz attiecīgajām dalībvalstīm vai trešām valstīm.

3. pants

Paziņojums Komisijai

1. Ja dalībvalsts plāno uzsākt sarunas, lai grozītu spēkā esošu nolīgumu vai noslēgtu jaunu nolīgumu, kas ir šīs regulas darbības jomā, tā pēc iespējas drīz pirms paredzētā oficiālo sarunu sākuma nodomu rakstiski dara zināmu Komisijai.

2. Attiecīgā gadījumā paziņojumam pievieno spēkā esošā nolīguma kopiju, nolīguma projektu vai priekšlikuma projektu un jebkurus citus attiecīgos dokumentus. Dalībvalsts apraksta sarunu priekšmetu un precizē jautājumus, kuri jārisina paredzētajā nolīgumā, vai tos spēkā esošā nolīguma noteikumus, kuri ir jāgroza. Dalībvalsts var sniegt jebkuru citu papildu informāciju.

4. pants

Komisijas veiktais novērtējums

1. Saņēmusi 3. pantā minēto paziņojumu, Komisija novērtē, vai dalībvalsts var sākt oficiālas sarunas.

2. Veicot minēto novērtējumu, Komisija vispirms pārbauda, vai nākamajos 24 mēnešos ir konkrēti paredzēts attiecīgs sarunu pilnvarojums, lai

([1]) OV L 338, 23.12.2003., 1. lpp.
([2]) OV L 7, 10.1.2009., 1. lpp.

▼B

noslēgtu nolīgumu starp Kopienu un attiecīgo trešo valsti. Ja tā nav, Komisija izvērtē, vai ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) attiecīgā dalībvalsts ir sniegusi informāciju, kas liecina, ka tā ir īpaši ieinteresēta noslēgt nolīgumu, ņemot vērā ekonomiskās, ģeogrāfiskās, kultūras, vēsturiskās, sociālās vai politiskās saites starp dalībvalsti un attiecīgo trešo valsti;

b) pamatojoties uz dalībvalsts sniegto informāciju, ir secināms, ka paredzētais nolīgums nepadara neefektīvus Kopienas tiesību aktus un netraucē ar šiem tiesību aktiem izveidotās sistēmas pienācīgu darbību; un

c) paredzētais nolīgums nekaitētu Kopienas ārējo attiecību politikas mērķim un uzdevumam, par ko lēmusi Kopiena.

3. Ja dalībvalsts sniegtā informācija nav pietiekama novērtējuma veikšanai, Komisija var pieprasīt papildu informāciju.

5. pants

Atļauja sākt oficiālas sarunas

1. Ja paredzētais nolīgums atbilst 4. panta 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem, Komisija sniedz pamatotu lēmumu par dalībvalsts pieteikumu 90 dienu laikā pēc 3. pantā minētā paziņojuma saņemšanas, atļaujot tai sākt oficiālas sarunas par minēto nolīgumu.

Vajadzības gadījumā Komisija var ierosināt sarunu pamatnostādnes un var pieprasīt, lai paredzētajā nolīgumā tiktu iekļauti konkrēti noteikumi.

2. Paredzētajā nolīgumā iekļauj noteikumu, ar ko nodrošina:

a) nolīguma daļēju vai pilnīgu denonsēšanu, ja vēlāk par to pašu jautājumu tiek noslēgts cits nolīgums starp Kopienu vai Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un to pašu trešo valsti, no otras puses, vai

b) to, ka attiecīgos nolīguma noteikumus tieši aizstāj noteikumi citā nolīgumā, kas vēlāk par to pašu jautājumu noslēgts starp Kopienu vai Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un to pašu trešo valsti, no otras puses.

Pirmās daļas a) apakšpunktā minētā klauzula būtu jāformulē šādi: "(Dalībvalsts(-u) nosaukums(-i)) daļēji vai pilnībā denonsē šo nolīgumu, ja un kad Eiropas Kopiena vai Eiropas Kopiena un tās dalībvalstis noslēdz nolīgumu ar (trešās(-o) valsts(-u) nosaukums(-i)) par tiem pašiem civiltiesību jautājumiem kā tie, ko reglamentē šis nolīgums."

Pirmās daļas b) apakšpunktā minētā klauzula būtu jāformulē šādi: "Šo nolīgumu vai konkrētus šā nolīguma noteikumus pārtrauc piemērot dienā, kad stājas spēkā nolīgums starp Eiropas Kopienu vai Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un (trešās(-o) valsts(-u) nosaukums(-i)), no otras puses, par jautājumiem, kurus reglamentē minētais nolīgums."

▼B

6. pants

Atteikums piešķirt atļauju oficiālu sarunu sākšanai

1. Ja Komisija, pamatojoties uz 4. pantā paredzēto novērtējumu, paredz neatļaut oficiālu sarunu sākšanu par paredzēto nolīgumu, tā sniedz atzinumu attiecīgajai dalībvalstij 90 dienās pēc 3. pantā minētā paziņojuma saņemšanas.

2. Attiecīgā dalībvalsts 30 dienu laikā pēc Komisijas atzinuma saņemšanas var lūgt Komisijai iesaistīties ar to pārrunās, lai rastu risinājumu.

3. Ja attiecīgā dalībvalsts līdz 2. punktā minētajam termiņam nelūdz Komisijai sākt šādas pārrunas, Komisija 130 dienu laikā no 3. pantā minētā paziņojuma saņemšanas sniedz pamatotu lēmumu par dalībvalsts pieteikumu.

4. Ja tiek rīkotas 2. punktā minētās pārrunas, Komisija sniedz pamatotu lēmumu par dalībvalsts pieteikumu 30 dienu laikā pēc šo pārrunu noslēgšanas.

7. pants

Komisijas dalība sarunās

Komisija var piedalīties sarunās starp dalībvalsti un trešo valsti kā novērotāja, ja tiek skarti jautājumi, kas ir šīs regulas darbības jomā. Ja Komisija nepiedalās kā novērotāja, tā tiek informēta par progresu un rezultātiem dažādās sarunu stadijās.

8. pants

Atļauja noslēgt nolīgumu

1. Pirms parakstīt apspriesto nolīgumu, attiecīgā dalībvalsts dara Komisijai zināmu attiecīgo sarunu iznākumu un nosūta tai nolīguma tekstu.

2. Pēc šā paziņojuma saņemšanas Komisija izvērtē, vai apspriestais nolīgums:

a) atbilst 4. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētajam nosacījumam;

b) atbilst 4. panta 2. punkta c) apakšpunktā paredzētajam nosacījumam, ciktāl ir radušies jauni un neparedzēti apstākļi saistībā ar šo nosacījumu; un

c) atbilst prasībām saskaņā ar 5. panta 2. punktu.

3. Ja apspriestais nolīgums atbilst 2. punktā minētajiem nosacījumiem un prasībām, Komisija sniedz pamatotu lēmumu par dalībvalsts pieteikumu 90 dienu laikā pēc 1. punktā minētā paziņojuma saņemšanas, atļaujot tai noslēgt minēto nolīgumu.

9. pants

Atteikums piešķirt atļauju nolīguma noslēgšanai

1. Ja, pamatojoties uz 8. panta 2. punktā minēto izvērtējumu, Komisija paredz neatļaut apspriestā nolīguma noslēgšanu, tā 90 dienu laikā pēc 8.

▼B

panta 1. punktā minētā paziņojuma saņemšanas sniedz atzinumu attiecīgajai dalībvalstij, kā arī Eiropas Parlamentam un Padomei.

2. Attiecīgā dalībvalsts 30 dienu laikā pēc Komisijas atzinuma saņemšanas var lūgt Komisijai iesaistīties ar to pārrunās, lai rastu risinājumu.

3. Ja attiecīgā dalībvalsts līdz 2. punktā paredzētajam termiņam nelūdz Komisijai sākt pārrunas, Komisija 130 dienu laikā pēc 8. panta 1. punktā minētā paziņojuma saņemšanas sniedz pamatotu lēmumu par dalībvalsts pieteikumu.

4. Ja tiek rīkotas 2. punktā minētās pārrunas, Komisija sniedz pamatotu lēmumu par dalībvalsts pieteikumu 30 dienu laikā pēc šo pārrunu noslēgšanas.

5. Komisija paziņo savu lēmumu Eiropas Parlamentam un Padomei 30 dienu laikā pēc tā pieņemšanas.

10. pants

Konfidencialitāte

Sniedzot informāciju Komisijai saskaņā ar 3. pantu, 4. panta 3. punktu un 8. pantu, dalībvalsts var norādīt, vai kāda informācijas daļa ir uzskatāma par konfidenciālu un vai sniegto informāciju var darīt zināmu pārējām dalībvalstīm.

11. pants

Informācijas sniegšana dalībvalstīm

Komisija, ievērojot konfidencialitātes prasības, nosūta dalībvalstīm paziņojumus, kas saņemti saskaņā ar 3. un 8. pantu, un vajadzības gadījumā – pavaddokumentus, kā arī visus pamatotos lēmumus saskaņā ar 5., 6., 8. un 9. pantu.

12. pants

Pārejas noteikumi

1. Ja brīdī, kad stājas spēkā šī regula, dalībvalsts jau ir sākusi sarunas par nolīgumu ar trešo valsti, piemēro 3. līdz 11. pantu.

Ja to pieļauj sarunu stadija, Komisija var ierosināt sarunu pamatnostādnes vai pieprasīt konkrētu noteikumu iekļaušanu, kā minēts attiecīgi 5. panta 1. punkta otrajā daļā un 5. panta 2. punktā.

▼C1

2. Ja brīdī, kad stājas spēkā šī regula, dalībvalsts jau ir beigusi sarunas, bet nolīgums vēl nav noslēgts, piemēro 3. pantu, 8. panta 2. un 3. punktu un 9. pantu.

▼B

13. pants

Pārskatīšana

1. Agrākais 2017. gada 7. jūlijā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par šīs regulas piemērošanu.

▼B

2. Minētajā ziņojumā:

a) apstiprina, ka ir atbilstīgi, ja šīs regulas darbība beidzas dienā, kas noteikta saskaņā ar 14. panta 1. punktu, vai

b) iesaka no minētās dienas šo regulu aizstāt ar jaunu regulu.

3. Ja ziņojumā iesaka aizstāt šo regulu, kā minēts 2. punkta b) apakšpunktā, tam pievieno atbilstīgu tiesību akta priekšlikumu.

14. pants

Darbības beigas

1. Šīs regulas darbība beidzas trīs gadus pēc 13. pantā minētā Komisijas ziņojuma iesniegšanas.

Pirmajā daļā minētais trīs gadu laikposms sākas no pirmās tā mēneša dienas, kad ziņojums iesniegts vai nu Eiropas Parlamentam, vai Padomei, atkarībā no tā, kura no šīm dienām ir vēlāk.

2. Neatkarīgi no šīs regulas darbības beigšanās dienā, kas noteikta saskaņā ar 1. punktu, visas minētajā dienā jau notiekošās sarunas, kuras dalībvalstis uzsākušas saskaņā ar šo regulu, ļauj turpināt un pabeigt atbilstīgi šai regulai.

15. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.